

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ความต้องการถือเงินของประเทศไทยภายใต้อัตราแลกเปลี่ยน
ลอยตัวแบบมีการจัดการ

ชื่อผู้เขียน : นางสาวภาณี ชาญโลหะ

ชื่อปริญญา : เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา : 2544

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. รองศาสตราจารย์ อติ ไทยานันท์	ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์ อัมรินทร์พงศ์ ฉัตรากม	
3. รองศาสตราจารย์ สุกัญญา คันธนวัฒน์	

วิทยานิพนธ์นี้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของความต้องการถือเงินกับตัวแปรทางเศรษฐกิจต่าง ๆ รวมทั้งอัตราแลกเปลี่ยนภายใต้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบมีการจัดการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาขนาดและทิศทางของ รายได้ อัตราดอกเบี้ย ระดับราคานวัตกรรมทางการเงิน และอัตราแลกเปลี่ยนที่มีต่อความต้องการถือเงินทั้งในความหมายแคบและความหมายกว้างของประเทศไทย โดยศึกษาถึงความสัมพันธ์ในระยะสั้น ระยะยาว รวมทั้งความรวดเร็วในการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพ ข้อมูลที่ใช้ศึกษาเป็นข้อมูลทศนิยมมีลักษณะเป็นข้อมูลรายเดือน ระหว่างเดือนกรกฎาคม ปี พ.ศ. 2540 ถึง ธันวาคม ปี พ.ศ. 2543 ซึ่งเป็นช่วงที่ประเทศไทยใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบมีการจัดการ โดยการใช้การทดสอบทางเศรษฐมิติ Cointegration and Error Correction Model ศึกษาตามวิธี Two-Step Approach ของ Engle and Granger

ผลการศึกษาพบว่า รายได้และระดับราคา มีความสัมพันธ์ในระยะยาวต่อความต้องการถือเงินในความหมายแคบในทิศทางเดียวกัน อัตราดอกเบี้ย นวัตกรรมทางการเงินและอัตราแลกเปลี่ยนมีความสัมพันธ์ในระยะยาวต่อความต้องการถือเงินใน

ความหมายแคบในทิศทางตรงข้าม โดยตัวแปรเหล่านั้นมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เว้นแต่อัตราดอกเบี้ย ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในระยะยาวต่อความต้องการถือเงินในความหมายกว้างในทิศทางเดียวกัน ได้แก่ รายได้ ราคาสินค้า และนวัตกรรมทางการเงิน ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในระยะยาวต่อความต้องการถือเงินในความหมายกว้างในทิศทางตรงข้ามคือ อัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยน โดยตัวแปรดังกล่าวมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เว้นแต่อัตราดอกเบี้ย

จากการทดสอบการปรับตัวในระยะสั้นของตัวแปรเพื่อเข้าสู่ดุลยภาพระยะยาวตามแบบจำลอง Error Correction Model พบว่า ในกรณีที่ไม่นำเงินถึงอัตราแลกเปลี่ยนเมื่อเกิดความไม่เสถียรภาพขึ้นในระบบเศรษฐกิจ ความต้องการถือเงินในความหมายแคบจะสามารถปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพได้ประมาณ 17.56 เปอร์เซ็นต์ โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ราคาสินค้าและนวัตกรรมทางการเงินในช่วงเวลาปัจจุบัน เมื่อนำอัตราแลกเปลี่ยนมาร่วมพิจารณาพบว่าความต้องการถือเงินในความหมายแคบจะสามารถปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพได้ประมาณ 28.38 เปอร์เซ็นต์ โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ราคาสินค้าและนวัตกรรมทางการเงินในช่วงเวลาปัจจุบัน ส่วนอัตราแลกเปลี่ยนนั้นพบว่า อัตราแลกเปลี่ยนในสองและสามช่วงเวลาก่อนหน้ามีอิทธิพลต่อการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพ

สำหรับความต้องการถือเงินในความหมายกว้างกรณีที่ไม่นำเงินถึงอัตราแลกเปลี่ยนพบว่า ความต้องการถือเงินในความหมายกว้างจะสามารถปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพได้ประมาณ 38.09 เปอร์เซ็นต์ โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ราคาสินค้าในช่วงเวลาปัจจุบัน เมื่อนำอัตราแลกเปลี่ยนมาร่วมพิจารณาพบว่า ความต้องการถือเงินในความหมายกว้างจะสามารถปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพได้ประมาณ 42.58 เปอร์เซ็นต์ โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ราคาสินค้าในช่วงเวลาปัจจุบัน ส่วนอัตราแลกเปลี่ยนนั้นพบว่า อัตราแลกเปลี่ยนในสองช่วงเวลาก่อนหน้ามีอิทธิพลต่อการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพ